

Вакула Колосов

Рахель, її мати Рівка, подруга Ася та сестра Ліза в 1941 р. мешкали в м. Каховці, Рахель працювала бухгалтером. На початку вересня місто окупували нацисти, 18 вересня 1941 р. вперше почали розстрілювати міських євреїв. Тоді загинула Ліза.

До другої групи, яку гнали на розстріл, потрапили Рівка, Ася та Рахель. Стояв сумний вечір, було темно, і під час розстрілу їм удалося вибратися з переповненого трупами рову. Ніч вони пересиділи в чиемусь хліві, потім вирушили подалі від Каховки.

Кілька місяців вони блукали селами, спали під відкритим небом, просили милостиню. Одного разу церковний сторож пожалів їх, узяв до себе додому і сказав, що голова колгоспу радий їх прийняти, бо в господарстві потрібні робочі руки.

Вакулі Колосову, який на той час був головою колгоспу, виповнився 31 рік, у нього було троє маленьких дітей. Він поселив Рахель, Рівку та Асю в порожньому будинку, дав їм роботу.

Коли з'явився наказ про те, що всі мешканці колгоспу мають замінити старі радянські документи на нові, німецькі, жінки усвідомлювали, що їх чекає неминуча смерть, тому розповіли Вакулі, що вони єврейки. Чоловік їх заспокоїв і через деякий час приніс документи, у яких значилися українські імена. Відтоді їм стало легше жити. Рахель і Ася працювали в колгоспі, мати Рівка залишалася вдома.

Деякі люди підозрювали жінок у тому, що вони єврейки. Один поліцай так дошкуляв Асі з розпитуваннями, що вона, аби уникнути зустрічей із ним, поїхала із групою українських дівчат на роботи до Німеччини.

У 1942 р. Колосов підтримував зв'язок із партизанами. Нацисти дізналися про це і заарештували його. Додому він не повернувся, але через деякий час стало відомо, що його, на щастя, не розстріляли, а відправили на примусові роботи до Німеччини.

У лютому 1944 р. Каховку очистили від ворога радянські війська, Рахель і Рівка прибули до Каховки. У 1945 р. повернулися з Німеччини Ася та Вакула Колосов, який знову став головою колгоспу. Рівка спілкувалася з ним до 1970 р. (саме цього року його не стало). Коли після війни були потрібні свідчення про те, що Колосов не співпрацював з окупантами, Рахель написала листа, у якому розповіла про свій порятунок, про те, що завдячує своїм життям Вакулі Колосову та про свою глибоку пошану до цієї людини.